

## รายการอ้างอิง

### ภาษาไทย

- เกียรติชัย พงษ์พานิช. การปฏิวัติ 2475 กับการเปลี่ยนโครงสร้างทางการเมืองการปกครองของประเทศ  
ไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,  
2513.
- จรรยา สุภาพ. หลักรัฐศาสตร์ฉบับพิสดาร : แนวทฤษฎีและประยุกต์. พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช,  
2523.
- จิตติพล ผลพฤษภา. อิทธิพลของการรับรู้เหตุการณ์ทางการเมืองที่มีผลต่อพฤติกรรมการลง  
คะแนนเสียงเลือกตั้ง ส.ส.. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536
- เฉลียว ฤกษ์จุฬิมล. การศึกษาเอเลี่ยนเนชั่นในมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต  
สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- ทวีป วรดิลก. ปรัชญาว่าด้วยความผิดแปลกสภาวะ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิไล, 2524.
- ธีรพล เกษมสุวรรณ. ความรู้สึกเมินห่างทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในกรุงเทพ  
มหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง จุฬาลงกรณ์  
มหาวิทยาลัย, 2528.
- พงศ์เพ็ญ ศกุนตาทัย. หลักรัฐธรรมนูญและสถาบันการเมือง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย  
รามคำแหง, 2520.
- พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. ศาสตร์แห่งการวิจัยทางสังคมและการเมือง. กรุงเทพฯ : สหมิตรการพิมพ์,  
2538.
- \_\_\_\_\_. รายงานการวิจัยเรื่องข่าวสารการเมืองของคนไทย. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัย  
แห่งชาติ, 2523.
- \_\_\_\_\_. วัฒนธรรมทางการเมืองไทย, ใน "กำเนิดและพัฒนาการ" พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว และพลศักดิ์  
จิระไกรศิริ,บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แสงรุ่งการพิมพ์, 2525.

- พิธา ถาวรกุล. อิทธิพลของการรับรู้ผลการสำรวจประชามติที่มีต่อการเปลี่ยนทัศนคติของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ส.ส. : ศึกษากรณีผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขต กทม. . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537
- มณูญ ศิริวรรณ. วัฒนธรรมทางการเมืองไทย : ศึกษาเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับลักษณะอำนาจนิยมของประชากรในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย, 2519.
- ศราวุธ ยุทธานนท์. สื่อที่มีอิทธิพลทางการเมืองต่อผู้ใช้แรงงานไทยในกลุ่มพนักงานองค์การรัฐวิสาหกิจไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. รายงานการศึกษาเพื่อกำหนดกรอบการวางแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 4, 2535 - 2539. สำนักนโยบายและแผนกรุงเทพมหานคร, 2534.
- สถิตย์ นิยมญาติ. สังคมวิทยาการเมือง. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.
- สุนันท์ อังเกิดโชค. ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- อุกฤษฏ์ ปัทมานันท์. ไทย. กรุงเทพฯ : เอเชียรายปี, 2537.

ภาษาอังกฤษ

- Abberbach, Joel D. "Alienation and Political Behavior." American Political Science Review 63 ,1969.
- Almond, Gabriel A. A Functional Approach to Comparative Politics : The Politics of Developing Area. Edited by Gabriel A.Almond and James S. Coleman , Princeton : Princeton University Press,1960.
- \_\_\_\_\_. and Powell, Bingham G. Comparative Politics : A Development Approach . Boston : Little, Brown and Company,1966.
- \_\_\_\_\_. and Verba, Sidney. The Civic Culture : Political Attitudes and Democracy in Five Nations , Boston : Little, Brown and Company,1965.
- Bullock, Alan and Stattybrass, Oliver. The Harper Dictionary of Modern Thought , New York : Harper and Row Publisher,1977.
- Bullough, Bonnie."Alienation in the Ghetto. " American Journal of Sociological 72 ,1967.
- Dean, Dwight."Alienation : Its Meaning and Measurement. " American Sociological Review 26 ,1961.
- Durkheim, Emile. Suicide. New York : The Free Press,1952.
- Fever, Lewis S."What Is Alienation : The Career of a Concept." New Politics 1 , 1962.
- Finifter, Ada W."Dimentions of Political Alienation." American Political Science Review 2 , 1970.
- Huntington, Samuel P. and Nelson, Joan M. No Easy Choice ,Cambridge Massachusetts : Harvard University Press, 1967.
- Keniston, Kenneth."Alienation and the Decline of Utopia". American Scholar ,1960.
- \_\_\_\_\_. "The Varieties of Alienation : An Attempt at Definition. " The Uncommitted . New York : Dell, 1965.
- Koff, Stephen. The Political Use of the Concept of Alienation : Concept, Term and Meaning. Edited by Frank Johnson, London : Seminar Press Ltd.,1973.

- Lukes, Steven. Alienation and Anomie in Philosophy, Politics and Society 3rd Series. Edited by Peter Laslett and W. Runciman, New York : Oxford Basil Blackwell, 1967.
- Markl, Peter H. Modern Comparative Politics. New York : Knoff, 1976.
- Marx, Karl. Selected Writings in Social Philosophy. Edited by T.B. Bottomore and Maximillion, Middlesex : Penguvin Books Ltd., 1956.
- McClosky, Herbert. "Political Participation." Internation Encyclopedia of the Social Science 12 ,1968.
- Middleton, Russell. "Alienation Race and Education." American Sociological Review 28 , 1963.
- Milbrath, Lester. Political Participation : How and Why Do People Get Involed in Politics. Chicago : Rand MacNally and Company, 1966.
- Millett, Kate. Sexual Politic. New York : Avon Book, 1971.
- Neal, Arther G. and Solomon Retting. "Dimentions of Alienation among Manual and Non-Manual Workers." American Sociological Review 28 , 1963.
- Nie, Norman H. and Verba, Sidney. "Political Participation," The Handbook of Political Science 4, Edited by Fred I. Greenstein and N.W. Polsby, Massachusettes : Addison Wesley, 1975.
- Olsen, Marvin E. "Two Categories of Political Alienation," Social Force 4 , 1969.
- Rosenberg, Morris J. "Cognitive Reorganization in Response to the Hypnotic Reversal of Attitudinal Affect." Journal of Personality 28 , 1960.
- Rush, Michael and Althoff, Phillip. An Introduction to Political Sociology. London : Thomas Nelson and Sons Ltd., 1971.
- Secord, P. E. and Backman, C. W. Social Psychology. New York : Mc Graw - Hill, 1964.
- Seeman, Melvin. "On the Meaning of Alienation." American Sociological Review , 1959.
- \_\_\_\_\_. "The Signals of '68 Alienation in Pre-Crisis France." American Sociological Review 37 , 1972.

- Srole, Leo. "Social Integration and Certain Corollaries An Exporatory Study". American Sociological Review ,1956.
- Sykes, Gerold. Alienation : The Cultural Climate of Our Time. New York : George Brazillar, 1964.
- Thompson, Wayne E. and Horton, John E. "Political Alienation as a Force in Political Action".Social Force 38 ,1960.
- Thurstone, L. The Measurement of Values and Change. Chicago : University of Chicago Press,1959.
- Verba, Sidney. and Nie, Norman H. Participation in America : Political Democracy and Social Equality. New York : Harper & Row,1972.
- \_\_\_\_\_. Mode of Democration Participation : A Cross National Comparison. Bevery Hills : Sage Publication,1971.
- Webster's New Collegiate Dictionary 1 Springfield, M.A. : G & C Merriam,1974.
- Weiner, Myron. Political Participation : Crisis of Political Process Crisis and Sequences in Political Development. Edited by Leonard Binder. Princeton : University Press,1971.
- Yinger, Milton J. Anomie, Alienation and Politcal Behavior in Handbook of Political Psychology. Edited by Jean K.Knutson, San Francisco : Jossey-Bass Publishers, 1973.

## ภาคผนวก ก

### ข้อมูลและสภาพการณ์ทั่วไปของกรุงเทพมหานคร

จากรายงานการศึกษาเพื่อกำหนดกรอบการวางแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 4, 2535 - 2539 ของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย ระบุว่า เดิม กทม. มี 24 เขต ซึ่งเกิดจากการรวมจังหวัดพระนคร ซึ่งมี 15 อำเภอ และจังหวัดธนบุรี ซึ่งมี 9 อำเภอ เข้าเป็นจังหวัดเดียวกัน แล้วเรียกว่า "กรุงเทพมหานคร" ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 335 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 และได้แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น 24 เขต โดยพื้นที่เขตก็คือพื้นที่อำเภอเดิมนั้นเอง ประชากรของ กทม. ทั้ง 24 เขต ขณะนั้นมีเพียง 3 ล้านคนเศษเท่านั้น แต่ปัจจุบัน กทม. มีประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แม้ตามหลักฐานที่ปรากฏในทะเบียนราษฎร มีจำนวนเพียง 5.5 ล้านคน (31 มีนาคม 2536) แต่ในความเป็นจริง มีการคาดการณ์ว่า กทม. มีประชากรที่อาศัยอยู่จริงเกิน 10 ล้านคน และพื้นที่เขตบางเขตมีประชากรอาศัยอยู่มากกว่าประชากรของบางจังหวัดเสียอีก เช่น เขตดุสิต พญาไท บางกอกน้อย บางเขน บางกะปิ เป็นต้น

ต่อมาเมื่อ พ.ศ.2532 กทม.ได้แบ่งพื้นที่เขตการปกครองเสียใหม่ โดยเพิ่มจำนวนเขตขึ้นให้เหมาะสมกับจำนวนประชากร โดยกำหนดให้แต่ละเขตมีประชากรประมาณ 250,000 คน ทำให้ กทม. มีเขตการปกครองเพิ่มเป็น 36 เขต และอีก 2 สาขาคือสำนักงานเขตประเวศ สาขาสวนหลวง และสำนักงานเขตห้วยขวาง สาขาดินแดง ซึ่งยังไม่ได้จัดตั้งเป็นเขตเพราะจำนวนประชากรต่อพื้นที่ยังไม่หนาแน่นพอที่จะจัดตั้งเป็นเขตได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

กรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงมานานกว่า 200 ปี เป็นศูนย์กลางและสำนักงานของสถาบันหลักในการบริหารและปกครองประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ซึ่งรวมถึงองค์กรและหน่วยงานหลักในการบริหารและปกครองประเทศ ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ กทม. เป็นศูนย์กลางและเป็นจุดเริ่มต้นของการบริหารการปกครองประเทศตลอดมา

อนึ่ง เนื่องจากปัจจุบันลักษณะการบริหารและการปกครองของประเทศ ยังมีรูปแบบเป็นการรวมอำนาจ (centralization) ยิ่งกว่าการกระจายอำนาจ (decentralization) ไปสู่ท้องถิ่น ดังนั้น ราชการส่วนภูมิภาคจึงยังคงยึดโยงอยู่อย่างแน่นหนากับราชการส่วนกลาง คือ กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ตั้งอยู่ใน กทม. อีกทั้งการเป็นศูนย์กลางการคมนาคม และการสื่อสารที่ทันสมัย กทม. จึงเป็นแหล่งรับความรู้ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีใหม่ ๆ จากนานาประเทศ มากกว่าพื้นที่อื่น ๆ ลักษณะดังกล่าวทำให้ กทม. ดำรงความสำคัญในการเป็นศูนย์กลางกิจกรรมต่าง ๆ ของประเทศมากยิ่งขึ้น

ยิ่งกว่านั้น การพัฒนาประเทศไทยในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ทำให้ประชากรเมืองเติบโตมากกว่าร้อยละ 6.7 ต่อปี ประชากรเหล่านี้ได้กระจุกตัวอย่างมากอยู่ใน กทม. และจังหวัดใกล้เคียง ทำให้ กทม. กลายเป็นเมืองที่มีประชากรหนาแน่นติดอันดับ 1 ใน 15 ของโลก การเติบโตอย่างรวดเร็วของ กทม. และการขยายตัวของจำนวนประชากรของไทยในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ได้ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาหลายประการ อาจสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

### ปัญหาในลักษณะการเติบโตของชุมชนเมือง

ปัญหาของ กทม. ในเรื่องการขยายตัวอย่างรวดเร็วของเมืองที่ได้เติบโตไปตามแนวถนนสายหลัก (ribbon development) เพราะขาดแผนชี้แนะการพัฒนาที่ชัดเจน ทำให้การพัฒนาเมืองเป็นไปตามกลไกตลาด กล่าวคือ พื้นที่ชั้นใน มีการพัฒนาอาคารสูงเป็นสำนักงานและอาคารชุดพักอาศัยจำนวนมาก เฉพาะในปี 2532 โครงการอาคารชุดเพิ่มขึ้นกว่า 180 โครงการ และพื้นที่อาคารเขตชั้นในเพิ่มขึ้นถึง 5.4 ล้านตารางเมตร เป็นพื้นที่อาคารเพื่อธุรกิจการค้าถึง 2.5 ล้านตารางเมตร จึงเพิ่มภาระให้รัฐและ กทม. ในการขยายบริการสาธารณูปโภค ฯลฯ ในบริเวณนี้อีกมาก

ความต้องการที่ดินที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และสภาพปัญหาการจัดการบริการขั้นพื้นฐานที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน เกิดการขยายตัวของชุมชนและอุตสาหกรรมรุกกล้าที่ดินเกษตรกรรมในบริเวณชานเมืองอย่างต่อเนื่อง โดยพื้นที่เมืองส่วนขยายใหม่เกือยร้อยละ 70 อยู่ห่างจากใจกลางเมืองกว่า 20 กิโลเมตร ส่งผลกระทบต่อปัญหาการจัดการบริการพื้นฐานที่ต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก เช่น ปัญหาการจราจร ปัญหาสภาวะแวดล้อมในเมืองเสื่อมโทรม ปัญหาการขยายบริการสาธารณูปโภคสาธารณูปการ ปัญหาด้านการบริหารและการปกครองของ กทม.

### ปัญหาด้านการจราจร

กรุงเทพมหานครมีปัญหาด้านการจราจรลงมาถึงขั้นวิกฤติ คืออยู่ในระดับที่ก่อให้เกิดผลเสียหายต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยรวม ซึ่งมีสาเหตุส่วนใหญ่มาจากการขาดแคลนโครงข่ายในการขนส่งอย่างเป็นระบบครบวงจร และการขนส่งสาธารณะไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ทำให้การจราจรในพื้นที่เขตชั้นในของ กทม. ติดขัดทั้งวัน อันเนื่องมาจากการกระจุกตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครอง การขาดระบบขนส่งมวลชนแบบแยกเฉพาะที่จะช่วยบรรเทาความคับคั่งของการจราจร และโครงข่ายถนนไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอในการรองรับปริมาณการจราจรจากทางด่วน

พื้นที่ชานเมืองที่กำลังขยายตัวยังขาดถนนสายรองเชื่อมต่อกับโครงข่ายหลัก ทำให้ปริมาณการจราจรบนถนนสายหลักคับคั่ง แม้เอกชนจะดำเนินการก่อสร้างถนน ซอย ในโครงการหมู่บ้านจัดสรรเพิ่มเติม แต่ก็ยังไม่เป็นระเบียบ และขาดการประสานเข้ากับโครงข่ายถนนสายหลักอย่างเป็นระบบ

### สภาวะแวดล้อมในเมืองเสียมโถม

การขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและชุมชนเมืองที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วใน กทม. โดยไม่มีมาตรการควบคุมและจัดการสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสม ทำให้ปัญหาสภาวะแวดล้อม เสียมโถมในเมือง โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ชั้นในและพื้นที่เขตอุตสาหกรรมรอบนอก มีแนวโน้ม ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นทั้งในด้านปัญหาน้ำเสีย ขยะมูลฝอย มลพิษทางอากาศและเสียง ตลอดจน สารพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในเมืองเป็นอย่างมาก ก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพและสุขอนามัยของประชาชนตามมา

### ปัญหาในการขยายบริการสาธารณูปโภคสาธารณูปการ

การขยายตัวอย่างรวดเร็วของเมือง เนื่องจากการเติบโตทางเศรษฐกิจส่งผลให้การ บริการต่าง ๆ ของรัฐไม่ทันต่อความต้องการในพื้นที่ชานเมืองและปริมณฑลรอบนอก ประชาชน ขาดแคลนสิ่งสาธารณูปโภค สาธารณูปการในการดำเนินชีวิต ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ติดตามมา เช่น ปัญหาการขยายบริการประปา โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ชานเมืองและปริมณฑลที่เป็นย่าน อุตสาหกรรมหลายแห่ง จนทำให้โรงงานอุตสาหกรรมบางแห่งขุดน้ำบาดาลขึ้นมาใช้เอง จนส่งผล ตามมาคือ การเกิดแผ่นดินทรุดชั้นวิกฤติ ประมาณปีละ 5-15 เซนติเมตร ปัญหาการย้ายถิ่นที่อยู่ ของประชาชนจากชนบทเข้าสู่เมืองเพื่อแสวงหาการบริการที่ดีกว่า ก่อให้เกิดปัญหาชุมชนแออัด ซึ่งแผ่ขยายมากขึ้นใน กทม. ส่งผลให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาคือ เกิดปัญหาด้านสวัสดิการสังคม เช่น ขาดแคลนที่อยู่ หรือสภาพแวดล้อมบริเวณที่พักอาศัยเสียมโถม ไม่ได้รับบริการที่จำเป็น จากรัฐเพียงพอ เช่น การให้บริการด้านการศึกษาและสาธารณสุขต่าง ๆ มีไม่พอ ทำให้เด็กจาก ครอบครัวที่ยากจนขาดโอกาสทางการศึกษา และมีความเสียมโถมทางด้านสุขภาพอนามัย

### ปัญหาด้านการบริหารการปกครองของกรุงเทพมหานคร

เนื่องจากเป็นองค์กรการปกครองที่มีโครงสร้างขนาดใหญ่ และมีบุคลากรเป็นจำนวนมาก การบริหารงานย่อมมีอุปสรรคมาก ยิ่งเมื่อเป็นหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบต่อการให้บริการ ประชาชนโดยตรง แม้ว่าจะมีความพยายามในการพัฒนาและปรับปรุงกลไกการบริหารราชการ อย่างต่อเนื่อง แต่ก็ยังพบว่ายังมีปัญหาที่จำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงหลายประการ เช่น การจัดโครงสร้างและระบบบริหารที่ไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจสังคมปัจจุบัน การจัดอัตรากำลังบุคลากร ไม่สมดุลกับภาระหน้าที่ ปัญหาสมองไหลในสายงานที่ขาดแคลน ขาดประสิทธิภาพในการจัด ระบบข้อมูล เป็นต้น และการดำเนินงานยังเกี่ยวข้องกับส่วนราชการอื่นที่มีบทบาทในการพัฒนา อีกรกว่า 40 หน่วยงาน ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนในการแบ่งภาระหน้าที่ ส่งผลให้เกิดความล่าช้า ขาดประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาเร่งด่วน ซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกที เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นไปอย่างรวดเร็ว จึงจำเป็นต้องมีองค์กร ตลอดจนกฎ ระเบียบที่เอื้อให้ กทม. มีอิสระ และมีเอกภาพในการตัดสินใจแก้ปัญหาของตนเองให้มากกว่านี้





4. ท่านเคยร่วมทำงาน(เพื่อสังคม)กับบุคคลอื่น ๆ ในชุมชนที่ท่านอาศัยอยู่มากน้อยเพียงใด
- 1[ ] ทุกครั้งที่มีโอกาส      2[ ] เกือบทุกครั้ง      3[ ] บ่อยครั้ง  
4[ ] บางครั้ง      5[ ] ไม่เคยเลย      [ ]
5. ท่านเคยเป็นสมาชิกหรือสังกัดกลุ่ม สมาคม องค์กรใดบ้าง (ตอบได้หลายข้อ)
- 1[ ] พรรค/กลุ่มทางการเมือง      2[ ] สมาคมวิชาชีพต่าง ๆ  
3[ ] กลุ่มอาสาสมัครพัฒนาชุมชน      4[ ] กลุ่มสมาคมที่มีเป้าหมายทางธุรกิจ  
5[ ] ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มใดเลย      [ ]
6. ถ้าท่านมีโอกาส ท่านจะสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองหรือไม่
- 1[ ] สมัครแน่      2[ ] อาจสมัคร      3[ ] ยังไม่แน่ใจ  
4[ ] คงจะไม่สมัคร      5[ ] ไม่สมัครแน่นอน      [ ]
7. ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ที่ผ่านมา ท่านไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งบ่อยครั้งเพียงใด
- 1[ ] ไปทุกครั้ง      2[ ] ไปเกือบทุกครั้ง      3[ ] ไปบางครั้ง  
4[ ] ไม่ค่อยไป      5[ ] ไม่เคยไปเลย      [ ]
8. ถ้าจะมีการเลือกตั้ง ส.ส.ขึ้นในอนาคตอันใกล้นี้ ท่านจะไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งหรือไม่
- 1[ ] จะไปใช้สิทธิอย่างแน่นอน      2[ ] อาจจะไปใช้สิทธิ      3[ ] ยังไม่แน่ใจ  
4[ ] คงจะไม่ไปใช้สิทธิ      5[ ] จะไม่ไปใช้สิทธิอย่างแน่นอน      [ ]
9. ถ้าท่านไม่ไปใช้สิทธิ เป็นเพราะ
- 1[ ] ไม่มีเวลาต้องทำมาหากิน  
2[ ] เบื่อหน่ายนักการเมืองที่ติดแต่พูด      3[ ] คิดว่าไม่มีความหมาย  
4[ ] คิดว่าเลือกตั้งไปก็ไร้ประโยชน์      5[ ] อื่น ๆ (ระบุ) ..... [ ]
10. ท่านเคยสนใจแสดงความคิดเห็น/ต่อต้านเมื่อเกิดเหตุการณ์บ้านเมือง เช่น การปฏิวัติ รัฐบาล การเรียกร้องค่าครองชีพ การประท้วง ฯลฯ บ่อยครั้งเพียงใด
- 1[ ] ทุกครั้ง      2[ ] บ่อยครั้ง      3[ ] บางครั้ง  
4[ ] ไม่สนใจ      5[ ] สนใจแต่ไม่กล้าแสดงออก      [ ]

-เหตุที่ท่านไม่สนใจ หรือไม่กล้าแสดงออกต่อปัญหาของบ้านเมือง เพราะ

- 1[ ] ไม่มีเวลาต้องทำมาหากิน    2[ ] เบื่อหน่ายการเมือง    3[ ] ไม่ชอบเรื่องการเมือง  
4[ ] สนใจไปก็ไม่มีความหมายเพราะทำอะไรไม่ได้    5[ ] อื่น ๆ (ระบุ)..... [ ]

X 11. จากการดำเนินงานและผลงานของรัฐบาลนายชวน ระหว่างมีนาคม 2536-มีนาคม 2538 ที่ผ่านมา ท่านพอใจ/ชื่นชมในผลงานนั้นหรือไม่

- 1[ ] พอใจ    2[ ] ไม่พอใจ    3[ ] มีทั้งความรู้สึกพอใจและไม่พอใจ [ ]

ถ้าท่านพอใจ เพราะ 1[ ] คณะรัฐบาลเป็นบุคคลที่มีความสามารถ

- 2[ ] ชอบการทำงานที่ฉับไว    3[ ] มั่นใจในความซื่อสัตย์สุจริต    4[ ] ทั้ง 3 ข้อ  
5[ ] อื่น ๆ (ระบุ)..... [ ]

แต่ถ้าท่านไม่พอใจ เพราะ 1[ ] เบื่อหน่ายความขัดแย้งระหว่างพรรคร่วมรัฐบาล

- 2[ ] คิดว่ามีการทุจริต    3[ ] การทำงานเป็นไปอย่างเชื่องช้า    4[ ] ทั้ง 3 ข้อ  
5[ ] อื่น ๆ (ระบุ)..... [ ]

**ตอนที่ 3 : ความรู้สึก/ทัศนคติที่มีต่อการเมืองไทย**

โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงหรือข้อคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ความคิดเห็น	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. การเมืองเป็นเรื่องลับสนุ่นวายที่ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ					
2. กิจกรรมเกี่ยวกับการปกครอง เป็นเรื่องของผู้มีอำนาจ ไม่ใช่เป็นเรื่องของประชาชนคนธรรมดา					
3. ข้าพเจ้าไม่มีสิทธิที่จะไปกดดันรัฐบาลว่าควรทำอะไร					
4. ข้าพเจ้าคิดว่าพวกนักการเมืองและรัฐบาล ไม่สนใจในสิ่งที่ประชาชนอย่างข้าพเจ้าคิดและต้องการ					
5. การเมืองไทยไม่มีอะไรดีขึ้น ไม่ว่าจะมึปฏิวัติ/การเลือกตั้ง					
6. การปกครองแบบประชาธิปไตยของไทย เป็นการปกครองที่มีประสิทธิภาพสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆได้เป็นอย่างดี					
7. การเลือกตั้งส.ส. มีความสำคัญต่อการเลือกสรรคนมาทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาของชาติด้วยวิธีทางประชาธิปไตย					

ความคิดเห็น	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
8. การเมืองการปกครองของไทยในอนาคตจะเป็นอย่างไรนั้น ประชาชนอย่างข้าพเจ้าไม่มีทางรู้ได้					
9. การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองไทยไม่จำเป็นจะต้องอยู่ ภายใต้กติกาที่เคยยอมรับกัน อาจใช้เงินหรืออิทธิพลที่มี เข้าช่วยได้					
10. การปกครองโดยใช้หลักเสียงข้างมาก และเคารพเสียง ส่วนน้อย มีความเหมาะสมกับบ้านเมืองของเราใน ปัจจุบันนี้					
11. การที่ประเทศไทยมีรัฐธรรมนูญ เป็นกฎหมายหลักใน การปกครองประเทศ เป็นสิ่งที่ช่วยทำให้การปกครอง ของไทยมั่นคง					
12. การแก้ไขปัญหาของบ้านเมืองโดยวิธีทางรัฐสภา ทำให้ ลดความขัดแย้งและความรุนแรงทางการเมือง					
13. เจ้าหน้าที่บ้านเมืองทุกวันนี้ เลือกใช้กฎหมายกับคนบาง คนหรือบางกลุ่มเท่านั้น					
14. ประชาชนทุกวันนี้ จำเป็นต้องพึ่งตัวเองแบบตัวใครตัวมัน จะหวังพึ่งพาหน่วยงานทางราชการมาช่วยเหลือคงไม่ได้					
15. ที่กล่าวกันว่าการเมืองไทยคือการปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชนนั้นไม่เป็นความจริง					
16. การเมืองการปกครองของไทยทุกวันนี้มีสภาพที่น่าพอใจ					
17. ทุกวันนี้ข้าพเจ้ารู้สึกอยากหนีไปให้พ้นจากสังคมไทย					
18. การเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน/กิจกรรมในทางการเมือง เป็นสิ่งที่มิประโยชน์ และเป็นประสบการณ์ที่ต้องแสวงหา					
19. ทุกวันนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกผิดหวังกับการทำงานของฝ่ายบ้าน เมือง ทำให้อยากมีโอกาสเข้าไปมีบทบาททางการเมือง เพื่อทำสิ่งที่ต้องการ					
20. ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีความสนใจต่อการเมืองไทยมากนัก					
21. บุคคลในคณะรัฐบาลและนักการเมือง เป็นผู้ที่มีความ น่าเชื่อถือ สามารถไว้วางใจได้					
22. นักการเมืองและข้าราชการทุกวันนี้ เชื่อถืออะไรไม่ได้ ฉ้อราษฎร์บังหลวง คดโกงประชาชน					

ความคิดเห็น	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
23. คนสมัยนี้ส่วนใหญ่เชื่อถือไม่ได้ มีเพียงบางคนเท่านั้น ที่เชื่อถือได้					
24. สังคมทุกวันนี้ คนส่วนใหญ่มักจะช่วยเหลือผู้อื่นมากกว่า จะคิดถึงแต่ตัวเอง					
25. ถ้าข้าพเจ้าไม่ระมัดระวังตัวเองให้ดี คนอื่นจะฉวยโอกาส เอาเปรียบข้าพเจ้าได้					
× 26. รัฐบาลชนวน ได้ใช้ความพยายามแก้ไขปัญหามลพิษที่ เผชิญอยู่ เช่น ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เศรษฐกิจ ตกต่ำ และความประพฤติของนักการเมือง/ข้าราชการ ได้เป็นอย่างดีแล้ว					
× 27. ผลงานการทำงานที่ผ่านมาของรัฐบาลชนวน สามารถ พิสูจน์ได้ว่าเป็นการทำงานที่ฉับไวและมีประสิทธิภาพ					
× 28. ท่านเห็นด้วยกับนโยบาย สปก. 4-01 ของพรรค ประชาธิปัตย์					
× 29. ความขัดแย้งระหว่างนักการเมืองและพรรคการเมือง ในสมัยรัฐบาลชนวนเป็นสิ่งที่ทำลายระบอบรัฐสภาไทย					

## ประวัติผู้เขียน

นางสาวเจฎิภา เอกแสงศรี

เกิดวันที่ 30 ตุลาคม 2513 ที่กรุงเทพมหานคร

สำเร็จการศึกษา

- ระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย
- ระดับอุดมศึกษา รัฐศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย  
ปีการศึกษา 2535 (รุ่น 42)
- เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง  
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2536

